

N:o 52.

Af herr **O. G. Erikson** i Öfre Odensvi, *om dagaflöningen till de värnpliktige under öfningstiden.*

Beslutet om införande af ny härordning, som fattades af 1901 års Riksdag, mottogs landet rundt med blandade känslor; under det beslutet på vissa håll under stora förhoppningar hälsades med tillfredsställelse, väckte samma beslut hos andra, med tanke på de stora offer beslutets genomförande kräfde, ganska stort missmod. Huru pass berättigade å ena sidan förhoppningarna och å andra sidan missnöjet kunnat vara, därom tilltror jag mig icke att i detta sammanhang uttala något omdöme; ett är dock visst, nämligen att beslutets genomförande kommer att kräfva stora, år för år växande utgifter. Detta antagande bekräftas ock af den till denna Riksdag öfverlämnade statsverksproposition, däruti Kongl. Maj:t för 1904 års statsreglering äskar förhöjda anslag för försvarsändamål med 10,540,400 kronor utöfver den summa, som förlidet års Riksdag för sagda ändamål beviljat att utgå för innevarande år. I hvad mån dessa kraf böra och kunna blifva tillgodosedda, kommer väl en blifvande utredning vid riksdagen att utvisa. Då Kongl. Maj:t emellertid icke äskat någon förhöjning af de värnpliktiges dagaflöning, som nu utgår med 20 öre om dagen under den så kallade rekrytskolan och med 50 öre om dagen under repetitionsöfningarna, vågar jag, enär sagda dagaflöning synes mig allt för knappt tilltagen, föreslå en förhöjning däraf till 50 öre om dagen under rekrytskolan och till en krona om dagen under repetitionsöfningarna.

Det är visserligen sant, att de värnpliktige hafva sin proviant, men erfarenheten ger vid handen, att de förutom den proviant de erhålla, nu beräknad att kosta 52 öre för dag och man, mycket väl behöfva skaffa sig extra förplägning för att kunna uthärda de med värnpliktsöfningarna förenade strapatserna.

Jag inser allt för väl svårigheterna af att under nuvarande brydsamma förhållanden kunna anskaffa de medel, som fordras för att fylla detta enligt mitt förmenande oafvisliga kraf, men när jag betänker, att om man skall kunna hoppas på ett för landet betryggande försvar, får man väl i första rummet tillse, att de värnpliktiges underhåll blifver så tillgodosedt, att detsamma fyller de nödvändigaste behofven, måste mina betänkligheter för medlens anskaffande vika; möjligt är ock, att genom förenklingar i vissa fall och framför allt genom fortsatta inskränkningar af den lyx, som fortfarande vidlåder försvarsväsendet, kunna åstadkommas besparingar, motsvarande de ökade utgifterna till afsedda ändamålet.

Under förhoppning att Riksdagen, med beaktande af att det åligger de värnpliktige under en tid af åtta till tolf månader, fördelade på tre till fyra år, att lämna sina borgerliga sysselsättningar för att öfva sig och att i farans stund försvara fosterlandet, måtte ägna denna fråga en omsorgsfull ompröfning, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte besluta och bestämma de värnpliktiges dagaflöning till 50 öre för dag under den så kallade rekrytskolan och till en krona om dagen under repetitionsöfningarna, hvaraf 50 öre om dagen utbetalas under öfningstiden och det öfriga insattes i postsparbanken för att efter öfningstidens slut hållas de värnpliktige till handa.

Stockholm den 24 januari 1903.

O. G. Erikson.

I motionen instämmer

Carl Jansson

i Edsbäcken.
